

POSTANOWIENIE

L., dnia 05 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Legnicy V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Wioletta Stefanowska

po rozpoznaniu w dniu 05 września 2022 r. w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu upadłościowym D. P. jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej

postanawia:

I. określić wierzycieli uczestniczących w postępowaniu upadłościowym D. P. w kwotach uznanych przez Syndyka Masy Upadłości:

1. (...) Sp. z o.o. w N. w kwocie 70 820,94 zł, w tym kwota 26 285,20 zł w kat. II i kwota 44 535,74 zł w kat. III;

II. ustalić, że upadła nie doprowadziła do swojej niewypłacalności lub istotnie nie zwiększyła jej stopnia umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa,

III. umorzyć zobowiązania upadłej D. P. powstałe przed datą ogłoszenia upadłości, tj. 25 listopada 2021 r. bez ustalania planu spłaty wierzycieli, z wyłączeniem zobowiązań określonych w treści art. 491²¹ ust. 2 p. u.

IV. obciążyć Skarb Państwa - Sąd Rejonowy w Legnicy tymczasowo pokrytymi kosztami postępowania upadłościowego D. P..

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 sierpnia 2022 r. syndyk masy upadłości w postępowaniu upadłościowym D. P. poinformował Sąd, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 491¹⁶ ustawy Prawo upadłościowe.

W informacji podał, że w postępowaniu brak jest środków pieniężnych na wykonanie podziału funduszków masy upadłości. Podawał również, że łączna wartość kosztów postępowania pokrytych przez Skarb Państwa wyniesie 9 238,08 zł. Następnie opisał przyczyny niewypłacalności oraz wydał opinię w zakresie możliwości realizowania przez upadłą planu spłaty.

Upadła w piśmie z dnia 27 czerwca 2022 r. wskazała, że wnosi o umorzenie zobowiązań bez ustalania planu spłaty, powołując się na wysokość osiągniętych dochodów i poważne problemy zdrowotne. W treści uzasadnienia upadła opisała swoją obecną sytuację rodzinną, finansową i zdrowotną, przedkładając dowody na poparcie swoich twierdzeń.

W piśmie z dnia 26 lipca 2022 r. upadła podała, że przychyliła się do propozycji Syndyka co do treści planu spłaty i również wnosi o umorzenie zobowiązań bez ustalania planu spłaty. Jednocześnie wskazała, że nie składa wniosku o wyznaczenie rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Upadła ma 67 lat, posiada wykształcenie zawodowe. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie posiada żadnego majątku.

Utrzymuje się z renty rolniczej, dodatku pielęgnacyjnego oraz świadczenia uzupełniającego w łącznej kwocie 1 890,83 zł.

Mieszka w mieszkaniu, którego właścicielem jest jej córka, która zgodziła się w sposób nieodpłatny użyć mamie mieszkanie celem pomocy w zaspokojeniu jej potrzeb mieszkaniowych. Upadła pokrywa jedynie koszty mediów w kwocie 800 zł miesięcznie (gaz, prąd, woda, śmieci), przekazując córce ww. kwotę w gotówce.

Upadła nie doprowadziła do swojej niewypłacalności lub istotnie nie zwiększyła jej stopnia umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. D. P. na początku lat dziewięćdziesiątych nagle i ciężko zachorowała, stała się osoba leżącą, straciła pamięć. W 1998 r. postawiono diagnozę, że choruje na stwardnienie rozsiane. Przez pierwsze lata choroby była zdana na pomoc rodziny, była osoba leżącą, nie mogła ruszać nogami i rękami, nie była w stanie samodzielnie zadbać o zaspokojenie swoich podstawowych potrzeb życiowych, odczuwała silne bóle głowy. Całkowicie straciła pamięć z okresu choroby. Codziennie odczuwa dolegliwości bólowe, zawroty głowy, drżenie mięśni, ma upośledzony chód oraz silne zaburzenia koncentracji i pamięci. Jej choroba ma rzuty, w trakcie których następuje nagle pogorszenie stanu zdrowia. Od 1998 r. jest uznawana za osobę o znacznym stopniu niepełnosprawności, która wymaga korzystania ze środowiskowego wsparcia samodzielnej egzystencji oraz opieki stałej lub długotrwałej lub pomocy innej osoby. Stwardnienie rozsiane wyłączyło ją z życia rodzinnego i zawodowego, w szczególności z prowadzenia z ówczesnym mężem J. P. działalności gospodarczej w zakresie hodowli drobiu. Upadła nie miała wpływu na sposób zarządzania przedsiębiorstwem przez męża. W latach 1995 – 2000, gdy powstały zobowiązania finansowe, była ciężko chora i nie miała wiedzy i kontroli nad prowadzoną działalnością gospodarczą. Gdy D. P. była zdrowa aktywnie pracowała w gospodarstwie, które rozwijało się dobrze, a upadła i jej mąż mieli plany rozwoju na przyszłość. Nagle zachorowanie upadłej przekreśliło możliwość jej pracy i spowodowało, że musiała skupić się na swoim zdrowiu. Na przestrzeni 20 lat upadła spłacała zadłużenie z otrzymywanych dochodów, jednak osiągnęte przez nią zarobki w postaci renty nie pozwalają na spłatę zadłużenia, a jedynie częściowe pokrywanie naliczanych odsetek. W stosunku do upadłej i jej byłego męża od wielu lat jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, w toku którego cały majątek i przysługujące jej wierzytelności zostały zajęte i sprzedane.

Oprócz kosztów utrzymania mieszkania upadła reguluje rachunki za Internet oraz TV – 150 zł, pokrywa koszty zakupu leków – 80 zł (witaminy w związku z SM), ponosi wydatki na żywność – 1 000 zł a ponadto ponosi koszt prywatnych wizyt lekarskich (3 razy do roku po 200 zł) oraz zakupu sterydów w przypadku rzutu SM – 400 zł przez okres 10 dni.

Dowód:

- informacja Syndyka wraz z załącznikami, k. 96133.

Sąd stwierdził, co następuje:

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki zawarte w art. 491¹⁶ ust. 1 ustawy prawo upadłościowe (dalej p.u.)

Zgodnie z art. 491¹⁶ ust. 1 p.u. sąd umarza zobowiązania upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeśli osobista sytuacja upadłego w oczywisty sposób wskazuje, że jest on trwale niezdolny do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli.

W myśl art. 491¹⁴ ust. 1 p.u. po upływie terminu do zgłaszania wierzytelności i przeprowadzeniu likwidacji majątku wchodzącego w skład masy upadłości syndyk składa sądowi projekt planu spłaty wierzycieli z uzasadnieniem albo informację, że zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 491^{14a} ust. 1 lub art. 491¹⁶ ust. 1 lub 2a.

Z kolei art. 491¹⁵ ust. 4 stanowi, że sąd nie jest związany stanowiskiem upadłego oraz wierzycieli co do treści planu spłaty wierzycieli. Ustalając plan spłaty wierzycieli, sąd bierze pod uwagę możliwości zarobkowe upadłego, konieczność utrzymania upadłego i osób pozostających na jego utrzymaniu oraz ich potrzeby mieszkaniowe, wysokość niezaspokojonych wierzytelności oraz stopień zaspokojenia wierzytelności w postępowaniu upadłościowym.

Zgodnie z art. 491^{14a} ust.1 p.u. sąd wydaje postanowienie o odmowie ustalenia planu spłaty wierzycieli albo umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowego umorzenia zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeżeli:

- 1) upadły doprowadził do swojej niewypłacalności lub istotnie zwiększył jej stopień w sposób celowy, w szczególności przez trwonienie części składowych majątku oraz celowe nieregulowanie wymagalnych zobowiązań,
- 2) w okresie dziesięciu lat przed dniem zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości w stosunku do upadłego prowadzono postępowanie upadłościowe, w którym umorzono całość lub część jego zobowiązań, chyba że ustalenie planu spłaty wierzycieli lub umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli lub warunkowe umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli jest uzasadnione względami słuszności lub względami humanitarnymi.

Art. 491¹⁶ ust. 1 p.u. umożliwia sądowi umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty wierzycieli, jeśli osobista sytuacja upadłego w oczywisty sposób wskazuje, że jest on trwale niezdolny do dokonywania jakichkolwiek spłat w ramach planu spłaty wierzycieli. Powołany przepis powinien być jednak stosowany wyjątkowo, wobec osób, które wskutek czynników niezależnych od siebie nie są w stanie dokonywać jakichkolwiek spłat wierzycieli. Niewątpliwie chodzi tu o sytuacje, kiedy wiek, choroba, niedołężność, upośledzenie z jednej strony ograniczają lub eliminują możliwości zarobkowe, a z drugiej strony zwiększają uzasadnione koszty życiowe. Ustalając plan spłaty, sąd powinien kierować się możliwościami zarobkowymi upadłego, a nie jego aktualnymi dochodami. Czynnikiem umożliwiającym ewentualne umorzenie zobowiązań upadłego bez ustalenia planu spłaty może być ewentualnie fakt, że na utrzymaniu upadłego osiągającego niewielkie dochody są osoby, wobec jakich ciąży na nim obowiązek alimentacyjny. Natomiast aby zastosować art. 491¹⁶ ust. 1 p.u. opisane wyżej okoliczności muszą mieć charakter trwały. Oznacza to, że upadły musi być niezdolny do spłat nie tylko w chwili orzekania, ale również w późniejszym okresie. Taka sytuacja zachodzi, gdy ciężka choroba upadłego pozbawia go możliwości zarobkowania, bez rokowań na poprawę w najdłuższym możliwym okresie wykonywania planu spłaty wierzycieli. Z kolei nie można mówić, że sytuacja upadłego jest „trwała”, gdy w jego życiu wystąpią przejściowe trudności, jak problemy ze znalezieniem pracy czy przejściowe problemy zdrowotne, nawet jeżeli utrzymują się od dłuższego czasu, jeśli z istoty swej nie mają charakteru trwałego.

W postępowaniu upadłościowym D. P. nie przeprowadzono likwidacji majątku, jako że upadła nie posiadała majątku podlegającego likwidacji, a syndyk na zasadzie (...) ust. 1 p.u. pismem z dnia 12 sierpnia 2022 r. złożył sądowi informację, że zachodzą przesłanki, o których mowa art. 491¹⁶ ust. 1.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodziły przesłanki uzasadniające zastosowanie powołanego art. 491¹⁶ ust. 1 p.u., przede wszystkim ze względu na sytuację rodzinną oraz zdrowotną upadłej. Jak wynikało z pisma syndyka upadła posiada bardzo poważne problemy zdrowotne, cierpi na stwardnienie rozsiane. D. P. na początku lat dziewięćdziesiątych nagle i ciężko zachorowała, stała się osoba leżącą, straciła pamięć. W 1998 r. postawiono diagnozę, że choruje na stwardnienie rozsiane. Przez pierwsze lata choroby była zdana na pomoc rodziny, była osobą leżącą, nie mogła ruszać nogami i rękami, nie była w stanie samodzielnie zadbać o zaspokojenie swoich podstawowych potrzeb życiowych, odczuwała silne bóle głowy. Całkowicie straciła pamięć z okresu choroby. Codziennie odczuwa dolegliwości bólowe, zawroty głowy, drżenie mięśni, ma upośledzony chód oraz silne zaburzenia koncentracji i pamięci. Jej choroba ma rzuty, w trakcie których następuje nagle pogorszenie stanu zdrowia. Od 1998 r. jest uznawana za osobę o znacznym stopniu niepełnosprawności, która wymaga korzystania ze środowiskowego wsparcia samodzielnej egzystencji oraz opieki stałej lub długotrwałej lub pomocy innej osoby. Upadła ma obecnie 67 lat, nie posiada żadnego majątku.

Utrzymuje się z renty rolniczej, dodatku pielęgnacyjnego, świadczenia uzupełniającego w łącznej kwocie 1 890,83 zł. Mieszka w mieszkaniu, którego właścicielem jest jej córka, która zgodziła się w sposób nieodpłatny użyczyć mamie mieszkanie celem pomocy w zaspokojeniu jej potrzeb mieszkaniowych. Upadła pokrywa jedynie koszty mediów w kwocie 800 zł miesięcznie (gaz, prąd, woda, śmieci), przekazując córce ww. kwotę w gotówce. Oprócz kosztów utrzymania mieszkania upadła reguluje rachunki za Internet oraz TV – 150 zł, pokrywa koszty zakupu leków – 80 zł (witaminy w związku z SM), ponosi wydatki na żywność – 1 000 zł a ponadto ponosi koszt prywatnych wizyt lekarskich (3 razy do roku po 200 zł) oraz zakupu sterydów w przypadku rzutu SM – 400 zł przez okres 10 dni. Zatem koszty utrzymania bez wątpienia przewyższają uzyskiwane przez upadłą dochody. W tej sytuacji, zwłaszcza biorąc po uwagę stan zdrowia upadłej oraz wysokość uzyskiwanych przez nią dochodów należy uznać okoliczności przytoczone przez Syndyka za uzasadnione i przyjąć, że środki pieniężne, którymi dysponuje upadła nie pozwalają na zaspokojenie nawet jej podstawowych potrzeb, powodując tym samym konieczność korzystania z pomocy finansowej rodziny. Co istotne, według ustalonego stanu faktycznego upadła nie ma realnej szansy na poprawę swych warunków materialnych, a tym bardziej wzbogacenia się.

Dodatkowo należy dodać, że ustalenie miesięcznej raty nawet w symbolicznej kwocie bez wystarczającego prawdopodobieństwa, że plan spłaty będzie realizowany, byłoby niehumanitarne i sprzeczne z ideą upadłości konsumenckiej. Zasady doświadczenia życiowego wskazują bowiem, iż sytuacja życiowa i materialna upadłej nie ulegnie gwałtownej i diametralnej poprawie. Działanie takie natomiast doprowadziłoby do niedostatku upadłej, która już w obecnej sytuacji funkcjonuje w zasadzie na granicy ubóstwa.

W sprawie okolicznością istotną jest również fakt, że w toku postępowania upadłościowego D. P. kosztami postępowania w łącznej kwocie 9 238,08 zł został obciążony Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Legnicy. Koszty postępowania upadłościowego są natomiast zaspokajane z masy upadłości w pierwszej kolejności (art. 343 i art. 344 Prawa upadłościowego), zatem nawet ustalenie planu spłaty wierzycieli z miesięczną ratą w wysokości 150 zł oraz przy uwzględnieniu maksymalnego okresu spłaty 36 miesięcy, nie doprowadziłoby do zgromadzenia środków pozwalających na pokrycie w całości kosztów postępowania upadłościowego, a więc nie doprowadziłoby również do zaspokojenia w żadnym stopniu wierzyciela upadłej.

Wielkość spłat dla poszczególnych wierzycieli powinna być wypadkową kwoty, jaką dłużnik jest w stanie miesięcznie przeznaczyć na spłatę wierzycieli. W przypadku jednak upadłej żadna tego typu kalkulacja nie pozwala na przyjęcie, że jest ona w stanie regulować nawet symboliczną kwotę w ramach planu spłaty z uwagi na ograniczone dochody. Sytuacja osobista upadłej w oczywisty sposób wskazuje na jej trwałą niezdolność do dokonywania jakichkolwiek spłat. Jednocześnie w przypadku upadłej nie zachodzą negatywne przesłanki z art. 491^{14a} ust.1 p.u., które uniemożliwiają umorzenie zobowiązań, dlatego też Sąd odstąpił od ustalenia planu spłaty i wydał postanowienie o umorzeniu zobowiązań.

Podkreślić również należy, że przebieg postępowania nie ujawnił podstaw do jego umorzenia w sankcyjnym trybie z art. 491¹⁰ ust. 2 lub 2a p.u.

Mając na względzie powyższe Sąd na podstawie art. 491¹⁶ ust. 1 p.u. orzekł jak w pkt III postanowienia umarzając wszystkie zobowiązania upadłej D. P. powstałe przed ogłoszeniem upadłości bez ustalania planu spłaty wierzycieli, a ponadto kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Na koniec wskazać należy, że zgodnie z art. 491¹⁴ ust. 4 p.u. sąd ustala plan spłaty wierzycieli albo w przypadku, o którym mowa w art. 491¹⁶ ust. 1 lub 2a, umarza zobowiązania upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli lub warunkowo umarza zobowiązania upadłego bez ustalania planu spłaty wierzycieli albo wydaje postanowienie, o którym mowa w art. 491^{14a} ust. 1, po przeprowadzeniu rozprawy, jeżeli upadły, syndyk lub wierzyciel złożył wniosek o przeprowadzenie rozprawy. O terminie rozprawy zawiadamia się upadłego i syndyka oraz wierzyciela, który złożył wniosek o przeprowadzenie rozprawy. Oznacza to, że wydanie ww. postanowień wymaga przeprowadzenia rozprawy tylko jeśli upadły, syndyk lub wierzyciel złożył wniosek o przeprowadzenie rozprawy. Natomiast jeżeli

takiego wniosku nie było sąd rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym. W niniejszej sprawie nie złożono wniosku o przeprowadzenie rozprawy, wobec czego postanowienie o umorzeniu zobowiązań upadłego wydano na posiedzeniu niejawnym.